11/02/2024

Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης – Η ευωδία του και αυτός που ήθελε να αγαπήσει τον Θεό και δεν ήξερε πώς να τον βρει…

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

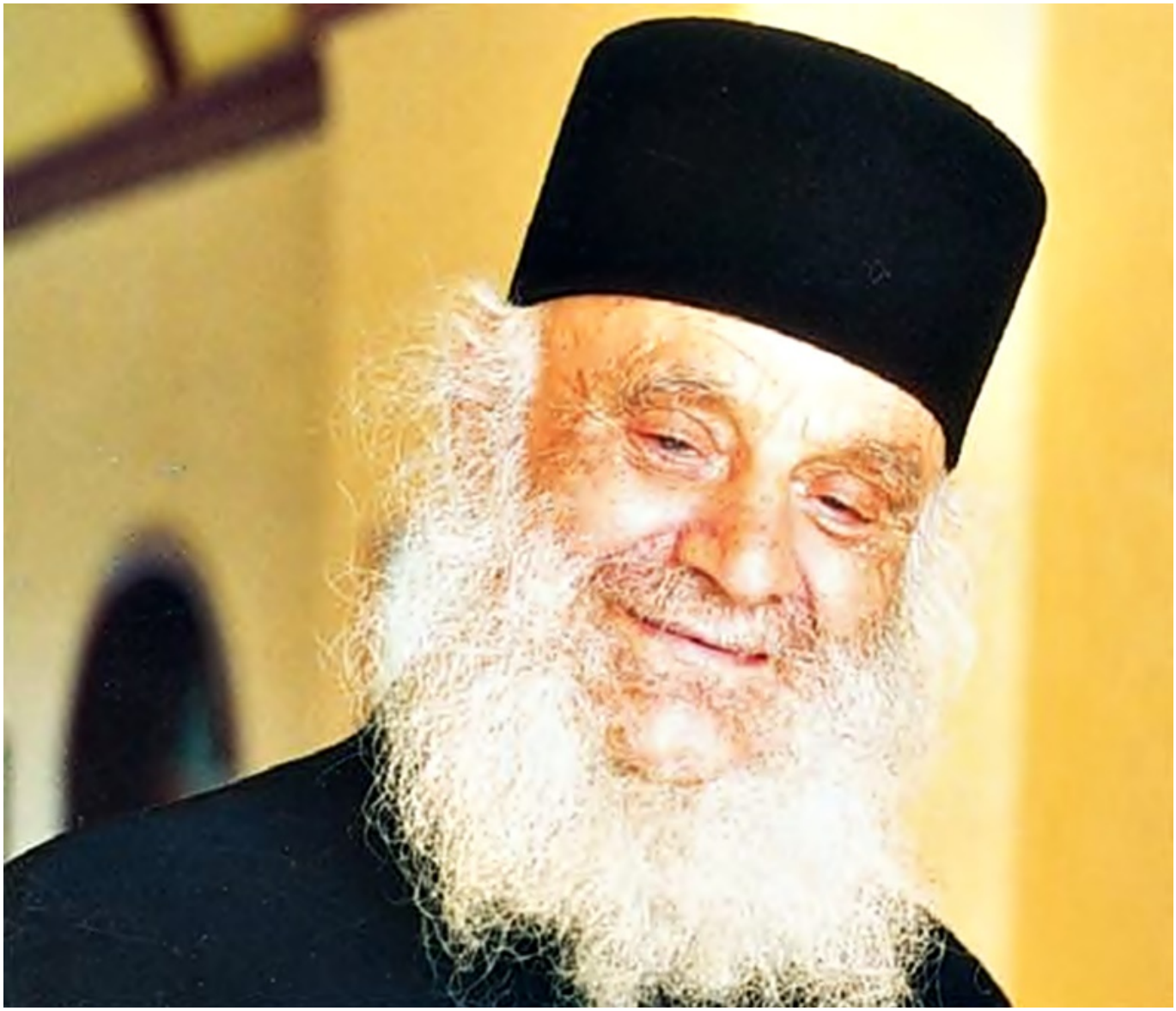

Στα θαυμαστά γεγονότα, τέλος, θα πρέπει να αναφέρουμε το γεγονος ότι ο Γέροντας [Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης] ευωδίαζε. Οι μαρτυρίες γι’ αυτό είναι πολλές.

Το βεβαιώνουν οι μοναχές της Μονής, οι οποίες τον ζούσαν στις διάφορες στιγμές του.

Αυτό μπορούσε να συμβαίνει ξαφνικά, ακόμη και όταν ήταν νηστικός επί μέρες, είτε στο Μοναστήρι είτε στο νοσοκομείο. Το στόμα του, το σώμα του και ο χώρος γύρω ευωδίαζαν.

Αλλά και με άλλους είχε συμβεί κατ' επανάληψιν.

Το ένιωθε η γυναίκα, που έραβε τα ράσα του, μόλις τον πλησίαζε να του πάρει μέτρα. Το ένιωσε μια άγνωστη, που τον συνάντησε στον δρόμο κάτω από το μετόχι στην Αθήνα και πήγε να πάρει την ευχή του.

Το ένιωθαν πνευματικά παιδιά του, που τον βοηθούσαν ν' αλλάξει τη μουσκεμένη από τον ιδρώτα φανέλα του, όταν βρισκόταν στα διάφορα νοσοκομεία, όπως όταν ήταν άρρωστος με ειλεό και τον θεράπευσε ο Άγιος Νεκτάριος.

Αλλά και όταν κοιμήθηκε, επί όση ώρα ήταν ανοιχτό το στόμα του, διαχεόταν από αυτό ευωδία έντονη, ενώ, τέλος, κάποια από τα προσωπικά του αντικείμενα συνεχίζουν ακόμη και σήμερα να ευωδιάζουν το ίδιο έντονα.

Εδώ αξίζει να μνημονεύσουμε δύο περιστατικά, που συνέβησαν στο νοσοκομείο της Λαμίας, σε κάποια από τις τελευταίες νοσηλείες του εκεί.

Το ένα αφορά μία καθαρίστρια, η οποία έμπαινε κάθε τόσο μέσα στον θάλαμο με τη σκούπα και τη σφουγγαρίστρα. Κάποια στιγμή, αφού το έκανε και για δεύτερη μέρα, τη ρώτησε το πνευματικό παιδί που διακονούσε τον Γέροντα αν θέλει κάτι.

Συγγνώμη που σας ενοχλώ, απάντησε εκείνη, αλλά έρχομαι εδώ για να αναπνεύσω. Τι μυρωδιά είναι αυτή που έχει το δωμάτιο; Δεν την έχει κανένα άλλο.

Έμπαινε μέσα, γιατί μοσχομύριζε ο θάλαμος.

Και το δεύτερο περιστατικό ήταν, όταν το ίδιο πνευματικό παιδί, που τον φρόντιζε τη νύχτα, φώναξε κάποια στιγμή έναν νοσοκόμο να βοηθήσει ν' αλλάξουν τον Γέροντα, ο οποίος ήταν ιδρωμένος. Μόλις έβγαλαν τη φανέλα, του την έδωσε να μυρίσει.

Ευωδίαζε.

Τι κολόνια έχεις βάλει; ρώτησε ο άνθρωπος που δεν ήξερε.

Του είπε να σκύψει και να μυρίσει τον κατάκοιτο Πατέρα Αμβρόσιο.

«Θέλω κι εγώ ν’ αγαπήσω τον Θεό και τον ψάχνω, αλλά δεν ξέρω πώς να τον βρω», είπε συγκινημένος ο νοσηλευτής.

Και άρχισε να πηγαίνει κοντά του τα βράδια. Έπειτα, πολύ σύντομα, το αποφάσισε. Άρχισε να εξομολογείται και να κοινωνά, όταν μάλιστα έφθασε η ώρα, παρευρέθηκε και στην κηδεία του Γέροντα.

Από το βιβλίο της Ι. Μ. Δαδίου Παναγία η Γαυριώτισσα, «Γέρων Αμβρόσιος Λάζαρης, Ο πνευματικός της Μονής Δαδίου, Ο επιστήθιος φίλος του αγίου Πορφυρίου», των εκδόσεων Άθως. Κείμενα Μιχάλης Λεβέντης.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)